

6. Postanova Velykoi Palaty Verkhovnoho Sudu vid 11.12.2019 u spravi № 536/2475/14-k [Resolution of the Grand Chamber of the Supreme Court from 11.12.2019 in the case № 536/2475/14-k] reyestr.court.gov.ua Retrieved from <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/86365236>. [in Ukrainian].
7. Pro vnesennia zmin do deiakikh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo vdoskonalennia okremykh polozhen kryminalnoho protsesualnoho zakonodavstva: Zakon Ukrainy vid 04.10.2019 r. № 187-IX [About modification of some legislative acts of Ukraine concerning improvement of separate provisions of the criminal procedural legislation: Law of Ukraine of October 4, 2019 № 187-IX] rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/187-20#Text> [in Ukrainian].
8. Pro sudoustrii i status suddiv. Zakon Ukrainy vid 02.06.2016 № 1402-VIII [On the judiciary and the status of judges. Law of Ukraine of 02.06.2016 № 1402-VIII] rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> [in Ukrainian].
9. Pro sudoustrii i status suddiv. Zakon Ukrainy vid 07.07.2010 № 2453-VI [On the judiciary and the status of judges. Law of Ukraine of 07.07.2010 № 2453-VI] rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2453-17#Text> [in Ukrainian].
10. Sukhov, Yu. & Andrushko, P. (2016). Pidozra v protsesi [Suspicion in the process]. *Zakon i biznes – Law and business*, 22 (1216). Retrieved from http://zib.com.ua/ua/print/116618-yaki_vimogi_visuvae_kpk_do_zdiysnennya_kryminalnogo_provadzh.html. [in Ukrainian].

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.3.3.28>

ETAPY WYKONYWANIA UCHWAŁ W SPRAWACH O WYKROCZENIA ADMINISTRACYJNE

Kateryna Levytska

student

Naukowo-Badawczego Instytutu Prawa Publicznego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-8186-7477

e-mail: Levytska_Kateryna@ukr.net

Adnotacja. Celem artykułu jest określenie etapów wykonywania uchwał w sprawach o wykroczenia administracyjne na podstawie analizy osiągnięć nauk prawnych. Artykuł określa etapy wykonywania uchwał w sprawach o wykroczenia administracyjne. Wyjaśniono, że etap wykonania uchwały w sprawie nałożenia egzekucji administracyjnej obejmuje trzy etapy: skierowanie uchwały do wykonania; bezpośrednie wykonanie uchwały; zakończenie postępowania w sprawie wykonania uchwały. Wyróżniono cztery etapy etapu wykonywania uchwał o wszczęciu postępowania administracyjnego: skierowanie uchwały do wykonania; bezpośrednie wykonanie; zakończenie postępowania w sprawie wykonania uchwały; powrót wykonania. Ustalono, że pierwsze trzy etapy są obowiązkowe, a czwarty może mieć miejsce tylko w pewnych okolicznościach.

Słowa kluczowe: odpowiedzialność administracyjna, wykroczenie administracyjne, egzekucja administracyjna, wykonanie uchwały, etap.

STAGES OF IMPLEMENTATION OF DECISIONS IN CASES ABOUT ADMINISTRATIVE OFFENSES

Kateryna Levytska

Applicant

Research Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-8186-7477

e-mail: Levytska_Kateryna@ukr.net

Abstract. The purpose of the article is to determine the stages of implementation of decisions in cases of administrative offenses on the basis of the analysis of the achievements of legal science. The article defines the stages of implementation of resolutions in cases of administrative offenses. It was found that the stage of execution of the resolution on imposition of an administrative penalty includes three stages: appeal of the resolution for execution; direct execution of the resolution; termination of proceedings on execution of the resolution. Four stages of the stage of execution of resolutions on imposition of administrative penalties are distinguished: appeal of the resolution to execution; direct execution; completion of proceedings on execution of the resolution; return execution. It is determined that the first three stages are mandatory, and the fourth – can take place only in certain circumstances.

Key words: administrative responsibility, administrative offense, administrative penalty, execution of the resolution, stage.

СТАДІЇ ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Катерина Левицька

здобувач

Науково-дослідного інституту публічного права (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-8186-7477

e-mail: Levytska_Kateryna@ukr.net

Анотація. Мета статті полягає у тому, щоб на основі аналізу досягнень юридичної науки визначити стадії виконання постанов у справах про адміністративні правопорушення. У статті визначено стадії виконання постанов у справах про адміністративні правопорушення. З'ясовано, що стадія виконання постанови про накладення адміністративного стягнення включає в себе три етапи: звернення постанови до виконання; безпосереднє виконання постанови; закінчення провадження по виконанню постанови. Виокремлено чотири етапи стадії виконання постанов про накладення адміністративних стягнень: звернення постанови до виконання; безпосереднє виконання; закінчення провадження з виконання постанови; повернення виконання. Визначено, що перші три етапи є обов'язковими, а четвертий – може мати місце лише за певних обставин.

Ключові слова: адміністративна відповідальність, адміністративне правопорушення, адміністративне стягнення, виконання постанови, стадія.

Актуальність теми. Як неодноразово відзначалось в науковій літературі, стадійність адміністративно-деліктного провадження слід вважати його невід'ємною властивістю, завдяки цьому під час адміністративно-деліктного провадження здійснюється перевірка законності й обґрунтованості прийнятих постанов. Тим самим забезпечується правильне розслідування, розгляд і вирішення справи, а також виконання остаточного процесуального рішення. Адміністративно-деліктне провадження складається зі стадій, під якими розуміють порівняно самостійні частини послідовно здійснюваних процесуальних дій, які поряд із загальними завданнями провадження мають властиві лише їм завдання й особливості, що визначають їх зміст і процесуальне призначення (Бережна, 2013: 17).

Вказаній проблематиці присвячено наукові публікації таких вчених, як В.Б. Авер'янова, С.Г. Брателя, О.І. Безпалової, В.В. Галунька, І.П. Голосніченка, О.Ю. Дрозда, В.В. Коваленка, В.К. Колпакова, О.В. Копана, М.В. Корнієнка, О.В. Кузьменко, М.В. Лошицького, І.О. Лугового, О.С. Юніна та ін.

Мета статті полягає у тому, щоб на основі аналізу досягнень юридичної науки визначити стадії виконання постанов у справах про адміністративні правопорушення.

Виклад основного матеріалу. Під стадією провадження зазвичай розуміють відносно самостійну його частину, яка разом із загальними завданнями провадження має властиві тільки їй цілі і особливості. На кожній стадії виконуються певні дії, окремі стосовно загальної мети провадження. По завершенню виконання завдань кожної стадії зазвичай складається спеціальний процесуальний документ, який підбиває підсумки діяльності. Стадії органічно поєднані між собою, наступна, як правило, починається після того, як закінчена попередня, на новому етапі перевіряється те, що було зроблено раніше (Комісаров, 2015: 104).

Щодо кількості етапів стадії виконання постанов у справах про адміністративні правопорушення в науці адміністративного права існують різні точки зору.

Наприклад, І.Л. Бородін відзначає, що кожна із стадій провадження в справах про адміністративні правопорушення, в свою чергу, складається із окремих етапів – послідовно взаємопов'язаних між собою процесуальних дій. Зокрема, стадія виконання постанови у справі про адміністративне правопорушення включає в себе два етапи: звернення постанови (рішення) до виконання; фактичне виконання постанови (рішення) (Бородін, 2014: 44).

Окремі вчені виокремлюють чотири етапи стадії виконання постанов про накладення адміністративних стягнень: звернення постанови до виконання; безпосереднє виконання; закінчення провадження з виконання постанови; повернення виконання. Причому перші три етапи є обов'язковими, а останній – може мати місце лише за певних обставин (Григорішин, Суходольський, 2013: 153–154).

Але більшість дослідників притримуються думки, що стадія виконання постанови про накладення адміністративного стягнення включає в себе три етапи: звернення постанови до виконання; безпосереднє виконання постанови; закінчення провадження по виконанню постанови. Аналогічної думки притримуємось і ми у своєму дослідженні.

Звернення постанови до виконання є одночасно першим етапом даної стадії і процесуальною дією, що представляє собою факт передачі постанови суддею, органом, посадовою особою, який виніс її, органу, посадовій особі, які безпосередньо зобов'язані виконувати постанову про накладення адміністративного стягнення. Окремі дослідники вбачають у зверненні до виконання не тільки момент передачі постанови до виконавця, але і прийняття уповноваженим на те органом чи посадовою особою даної постанови. Інші вказують, що з прийняття постанови до виконання починається наступний етап – реальне виконання, так як з цього моменту у виконавця юридично виникає обов'язок і право здійснити виконання постанови.

Кодекс України про адміністративні правопорушення взагалі не визначає порядок і строки направлення постанови для виконання. Зокрема ч. 4 ст. 299 КУпАП тільки встановлює, що постанова про накладення

адміністративного стягнення звертається до виконання органом (посадовою особою), який виніс постанову (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984).

Що стосується строків направлення, то вбачається, що тут слід керуватись положеннями ч. 1 ст. 303 КУпАП, яка визначає, що не підлягає виконанню постанова про накладення адміністративного стягнення, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення. Тобто в органу або уповноваженої посадової особи, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення, теоретично є три місяці для направлення її уповноваженому суб'єкту з метою реального виконання. Таким чином, можемо стверджувати, що за загальним правилом моментом початку звернення постанови до виконання є момент її винесення.

Однак законодавець також передбачає і винятки з даного правила. Зокрема мова йде про положення ч. 1 ст. 303 КУпАП: в разі оскарження постанови перебіг строку давності зупиняється до розгляду скарги; у разі відстрочки виконання постанови перебіг строку давності зупиняється до закінчення строку відстрочки (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984).

Проаналізувавши вище вказані положення, можемо виокремити три варіанти початку перебігу строку звернення постанови про виконання: момент винесення постанови про накладення адміністративного стягнення; момент прийняття рішення за результатами розгляду скарги на постанову по справі про адміністративне правопорушення, у разі такого оскарження; момент закінчення строку відстрочки виконання постанови про накладення адміністративного стягнення, у разі її застосування.

Аналогічним чином до початку, в законодавстві не визначено і момент закінчення етапу звернення постанови до виконання.

На думку окремих науковців, етап звернення постанови до виконання закінчується, коли постанова у справі про адміністративне правопорушення доведена до органу, посадової особи, уповноваженої виконувати його, і прийнята нею до виконання (Сергєєв, 2006: 71).

Однак вбачається, що такий підхід дещо суперечить положенням законодавства про адміністративні правопорушення. Вважаємо, що моментом закінчення терміну звернення постанови до виконання слід вважати дату направлення постанови органу, посадовій особі, уповноваженій на її виконання.

Наступний етап стадії виконання – це реальне виконання стягнення. Виконання постанов – це безпосередня реалізація адміністративних стягнень шляхом виконання процесуальних та організаційно-управлінських заходів, які залежать від виду застосовуваного стягнення.

Не вдаючись наразі до деталізації загальної процедури виконання адміністративних стягнень, вбачається доцільним звернути увагу на встановлення законодавцем можливості здійснення таких процесуальних дій як відстрочка та припинення виконання постанови.

Відповідно до ст. 301 КУпАП, за наявності обставин, що ускладнюють виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту, виправних чи громадських робіт або роблять її виконання неможливим, орган (посадова особа), який виніс постанову, може відстрочити її виконання на строк до одного місяця. Відстрочка виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу (за винятком стягнення штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення) здійснюється в порядку, встановленому законом (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984).

Надаючи право відстрочки, законодавець при цьому не визначає механізм її реалізації. Одним з нагальних питань, яке постає перед органом або посадовою особою, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення, є те, які його дії у разі, якщо після закінчення місячного терміну будуть існувати ті ж обставини або виникнуть нові, що роблять виконання постанови про накладення зазначених видів стягнення неможливим.

Оскільки КУпАП не визначає, що відстрочка надається тільки один раз, вбачається доцільним, що вона може надаватись неодноразово.

Ще одним проблемним питанням постає відсутність законодавчого визначення хоча б приблизного переліку обставин, що ускладнюють виконання постанови про накладення адміністративного стягнення.

Як зазначає Р.Є. Строцький, вона можлива, наприклад, із приводу тяжкої хвороби особи, яку притягнуто до відповідальності, якщо це підтверджено документом лікувальної установи; у зв'язку зі складними сімейними обставинами або іншими важливими причинами, які справді перешкоджають невідкладній реалізації постанови (Строцький, 2014: 179).

Наступним моментом, що потребує уваги, є відсутність законодавчого визначення приводу для здійснення такої процесуальної дії як відстрочка.

Виходячи з аналізу правозастосовчої практики під час провадження у справах про адміністративні правопорушення, вбачається, що таким приводом може стати клопотання зацікавлених осіб.

Аналіз норм КУпАП, які регулюють процедуру провадження у справі про адміністративне правопорушення дає підстави стверджувати, що правом заявляти клопотання наділені наступні особи: прокурор, заступник прокурора; особа, яка притягається до адміністративної відповідальності; потерпілий; законні представники та представники; захисник; експерт.

Водночас КУпАП не визначає порядок подачі клопотань, форму в якій вони мають бути подані, а також предметно не обмежує коло питань з яких вони можуть бути подані.

Наприклад з приводу форми подачі, Закон України «Про звернення громадян» однозначно говорить, що клопотання це письмове звернення з проханням про визнання за особою відповідного статусу, прав чи свобод тощо (Про звернення громадян, 1996).

Однак слід наголосити, що при визначенні можливості у зацікавлених осіб використовувати такий процесуальний інструмент, як клопотання, законодавець використовує термін «заявляти».

Звернувшись до Академічного тлумачного словника української мови такий термін має декілька визначень: повідомляти про що-небудь, звертатися до кого-небудь з викладом якихось відомостей, положень, думок; повідомляти про кого-, що-небудь в адміністративні органи; скаржитися на що-небудь; ставити які-небудь вимоги стосовно когось (Білодід, 1970).

Аналіз таких підходів дає підстави стверджувати, що під словосполученням «заявляти клопотання» можна розуміти як усну так і письмову форму подачі інформації.

Окрім того слід зазначити, що відповідно до ст. 279 КУпАП під час розгляду справи про адміністративне правопорушення на засіданні заслуховуються особи, які беруть участь у розгляді справи, досліджуються докази і вирішуються клопотання. Отже вбачається, що зацікавлена особа може заявити клопотання про відстрочку у виконанні адміністративного стягнення ще до його фактичного накладання, тобто на етапі розгляду справи.

Однак вбачається, що якщо таке клопотання заявляється уже після прийняття рішення у справі, то воно повинно бути виключно у письмовій формі. Це пояснюється тим, що клопотання має бути долучено до матеріалів справи з викладенням у ньому можливих підстав для відстрочки.

У зв'язку з цим вважаємо за необхідне ст. 301 КУпАП доповнити частиною третьою наступного змісту: «Про відстрочку виконання постанови зацікавленими особами заявляється клопотання в письмовій формі, яке підлягає негайному розгляду суддею, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення, передбаченого у ч. 1 цієї статті».

Що стосується предмету нашого дослідження, то враховуючи те, що ст. 301 КУпАП регулює тільки питання відстрочки таких адміністративних стягнень як штраф (в окремих випадках), адміністративний арешт, виправні та громадські роботи, застосування такої процесуальної дії при виконанні додаткових адміністративних стягнень (оплатне вилучення, конфіскація, позбавлення спеціального права) не є можливим.

Що стосується припинення, виконання постанови про накладення адміністративного стягнення, то законодавець визначає, що за наявності обставин, зазначених у пунктах 5, 6 і 9 статті 247 КУпАП, орган (посадова особа), який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення, припиняє її виконання [5].

Таким чином, кореспондуючись з положеннями ст. 247 КУпАП, обставинами, при виникненні яких припиняється виконання постанови, є наступні: 1) видання акта амністії, якщо він усуває застосування адміністративного стягнення; 2) скасування акта, який встановлює адміністративну відповідальність; 3) смерть особи, щодо якої було розпочато провадження в справі (Кодекс України про адміністративні правопорушення, 1984).

Однак, слід акцентувати увагу, що адміністративно-процесуальне законодавство не визначає механізму такого припинення, зокрема залишається неврегульованим питання – який правозастосовний акт повинен винести суд, щоб припинити виконання постанови про накладення адміністративного стягнення.

Окремі положення Кодексу України про адміністративні правопорушення, містять пряму вказівку про закінчення провадження з виконання постанови про накладення адміністративного стягнення. Наприклад, ст. 310 КУпАП встановлює, що постанова про накладення штрафу, за якою стягнення штрафу проведено повністю, з відміткою про виконання, повертається органу (посадовій особі), який виніс постанову. В свою чергу ст. 316 КУпАП визначає, що постанова про конфіскацію предмета, грошей з відміткою про виконання повертається до суду, який виніс постанову. Можна констатувати, що у цих видах провадження законодавець чітко окреслює самостійний етап виконання постанови, а саме закінчення провадження з виконання постанови (Григоришин, Суходольський, 2013: 152).

Вбачається, що у провадженнях по виконанню інших видів адміністративних стягнень цей етап теж наявний, хоча і конкретно законодавчо не визначений. Наприклад, на це завуальовано вказує ч. 2 ст. 321 КУпАП – після закінчення призначеного строку позбавлення спеціального права особі, щодо якої застосовано даний захід адміністративного стягнення, повертаються в установленому порядку вилучені в неї документи.

Зокрема, відповідно до Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами, особа знову може отримати право керування лише з урахуванням наступних вимог: 1) повернення посвідчень водія особам, позбавленим права на керування транспортними засобами, здійснюється після складення теоретичного і практичного іспитів на право керування; 2) особам, позбавленим права керування транспортними засобами за керування у стані сп'яніння додатково необхідно пройти обов'язковий позачерговий медичний огляд (Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами, 1993).

Тобто, навіть після завершення призначеного строку позбавлення права керування особа не має права керувати транспортним засобом до моменту успішного складання в установленому порядку іспитів та отримання вилученого посвідчення водія.

Висновки. У результаті проведеного дослідження доцільно виокремити чотири етапи стадії виконання постанов про накладення адміністративних стягнень: звернення постанови до виконання; безпосереднє виконання; закінчення провадження з виконання постанови; повернення виконання. Необхідно зазначити, що перші три етапи є обов'язковими, а четвертий – може мати місце лише за певних обставин.

Список використаних джерел:

1. Академічний тлумачний словник української мови. АН УРСР. Інститут мовознавства / за ред. І.К. Білодіда. – К. : Наукова думка, 1970. – 799 с.
2. Бережна І.А. Участь перекладача в адміністративно-деліктному провадженні за законодавством України: особливості стадійної регламентації / І.А. Бережна // Юридичний науковий електронний журнал. – 2013. – № 1. – С. 15–20.
3. Бородин І.Л. Адміністративно-юрисдикційні провадження / І.Л. Бородин // Юридичний вісник. – 2014. – № 2 (31). – С. 41–45.
4. Григоришин О.М. Етапи виконання постанов про накладення адміністративних стягнень / Григоришин О.М., Суходольський А.Ю. // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 2. – С. 145–155.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10/ed19841207#Text>
6. Комісаров С. Сутність адміністративно-юрисдикційної діяльності / С. Комісаров // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2015. – № 3. – С. 100–107.
7. Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 травня 1993 р. № 340. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/340-93-%D0%BF#Text>
8. Про звернення громадян: Закон України від 2 жовтня 1996 року. № 393/96-ВР. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80#Text>
9. Сергеев Ю.А. Проблеми призначення судами адміністративного покарання у вигляді призупинення діяльності / Ю.А. Сергеев // Поліцейське право. – 2006. – № 4. – С. 68–73.
10. Строцький Р.Є. Поняття та особливості провадження щодо виконання постанов у справах про адміністративні правопорушення / Р.Є. Строцький // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2014. – №2. – С. 175–183.

References:

1. Bilodid, I.K. (Ed.). (1970). *Akademichnyi tлумachnyi slovnyk ukrainskoi movy*. AN URSR. Instytut movoznavstva. [Academic explanatory dictionary of the Ukrainian language. Institute of Linguistics] Kyiv : Naukova dumka [in Ukrainian].
2. Berezhna, I.A. (2013). *Uchast perekladacha v administratyvno-deliktному provadzhenni za zakonodavstvom Ukrainy: osoblyvosti stadiinoi rehlementatsii* [Participation of the translator in administrative-tort proceedings under the legislation of Ukraine: features of stage regulation]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal scientific electronic journal*, 1, 15–20 [in Ukrainian].
3. Borodin, I.L. (2014). *Administratyvno-yurysdyktsiini provadzhennia* [Administrative and jurisdictional proceedings]. *Yurydychnyi visnyk – Legal Bulletin*, 2 (31), 41–45 [in Ukrainian].
4. Hryhoryshyn, O.M. & Sukhodolskyi, A.Iu. (2013). *Etapy vykonannia postanov pro nakladennia administratyvnykh stiahnen* [Stages of implementation of resolutions on imposition of administrative penalties]. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav – Scientific Bulletin of Lviv State University of Internal Affairs*, 2, 145–155 [in Ukrainian].
5. *Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia vid 07.12.1984 r.* [Code of Ukraine on Administrative Offenses from 07.12.1984] zakon.rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10/ed19841207#Text> [in Ukrainian].
6. Komisarov S. (2015). *Sutnist administratyvno-yurysdyktsiinoi diialnosti* [The essence of administrative and jurisdictional activities]. *Naukovyi chasopys Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy – Scientific journal of the National Academy of the Prosecutor's Office of Ukraine*, 3, 100–107 [in Ukrainian].
7. *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok vydachi posvidchen vodiia ta dopusku hromadian do keruvannia transportnymi zasobamy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 8 travnia 1993 r. № 340* [On approval of the Regulations on the procedure for issuing driver's licenses and admission of citizens to drive vehicles: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of May 8, 1993 № 340] zakon.rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/340-93-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
8. *Pro zvernennia hromadian: Zakon Ukrainy vid 2 zhovtnia 1996 roku. № 393/96-BP* [About the address of citizens: Law of Ukraine of October 2, 1996. № 393/96-BP] zakon.rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].
9. Serhieiev, Yu.A. (2006). *Problemy pryznachennia sudamy administratyvnoho pokarannia u vygliadi pryzupynennia diialnosti* [Problems of imposing administrative penalties by courts in the form of suspension of activity]. *Politseiske pravo – Police law*, 4, 68–73 [in Ukrainian].
10. Strotskyi, R.Ie. (2014). *Poniattia ta osoblyvosti provadzhennia shchodo vykonannia postanov u spravakh pro administratyvni pravoporushennia* [The concept and features of the proceedings for the implementation of decisions in cases of administrative offenses]. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav – Scientific Bulletin of Lviv State University of Internal Affairs*, 2, 175–183 [in Ukrainian].